

A jednak.....
Opinia publiczna, a także władze policyjne są
prześladowane o winie Borowskiej. Na podsta-
wie domysłów i docieków, niejednokrotnie kłó-
cych się z rzeczywistością, opinia publiczna feru-
je wyrok potępiający i uważa zbrodnie morder-
stwa ze strony Borowskiej za stwierdzoną.
Tak nie jest. Rozpatrując się dokładnie w te

192 **jedynie**
w Związku
katol. krawców
Kraków, ul. Florjańska 7 tuż przy rynku.

tajemniczej sprawie, znając różno jej szczegóły, nieporuszone dotychczas przez dzienniki, ostrzegamy czytelników przed zbyt pochopnym osądzaniem Borowskiej... i nie wahamy się na podstawie znajomości osób i stosunków twierdzić, że możliwość samobójstwa u Lewickiego wykluczyć nie można. Za samobójstwem przemawia równa ilość poświadczeń jak za morderstwem: wyjaśnił to krwawa zagadka będąca zadaniem zmiennego sądownego śledztwa. Myż tu do czynienia z osobami, które obje (zarówno Lewicki jak Borowska) przedstawiały w swej naturze coś nadnormalnego. Nie opieramy naszych sądów na poglądach dzienników, przeważnie bardzo źle poinformowanych i kolportujących niewiarygodne szczegóły a nawet nawiązane bajki.

Ś. p. dr Wt. Lewicki.

Zaśnięczy naprędz należy, że, jak słyszemy, Borowska w zeznaniach swoich nie wika się, lecz zeznaje logicznie, nie popadając w sprzeczności. Najważniejszych dla wyjaśnienia sprawy wyników spodziewać się należy po przesłuchaniu Borowskiej na miejscu zagadkowego czynu t. j. w mieszkaniu Lewickiego. Przesłuchanie to nastąpi zapewne w dniu dzisiejszym.

O dalszych rezultatach śledztwa policyjno-sądowego nie jesteśmy oczywiście poinformowani, możemy natomiast na podstawie naszych prywatnych informacji ogłosić tu kilka szczegółów, ważnych dla oceny stosunku Lewickiego do Borowskiej.

Ze Lwowa, od osoby bardzo zbliżonej do Borowskiej, (nie wymieniamy jej ze względów dyskrecji) otrzymaliśmy wczoraj list, z którego niektóre ustępy tu przytoczymy. Lewicki starał się o zdobycie Jani Borowskiej w jesieni 1908 r. w dwóch sposób — wysładując o niej po kilka godzin dziennie i pisanie do niej kilkunastotomowe listy, z drugiej strony groząc jej zaprzaczeniem sprawy z Hacternem, jeżeli nie będzie nam powolną...

W październiku 1908 r. Borowska pojechała do Lwowa, gdzie przebywała do końca kwietnia 1909 z wyjątkiem dwóch tygodni podróży po wschodnią Europę. Do Krakowa wróciła teraz jedynie celem deklaratywnym II. rygorozm i zamieszkania w hotelu Victoria. W czasie jej pobytu w Lwowie Lewicki nie przestawał pisać do niej szereg listów...

Borowska pragnęła z nim zerwać stosunki, pragnęła, aby zerwał jej kilka listów, pisaných do niego w jesieni 1908 r. Ona sama podczas procesu w lutym zwróciła mu cały pakiet jego listów, obawiając się, aby te listy nie wpadły w ręce matki. Lewicki chciał ją mieć jednak w ręku...

Tak pisał nasz, bardzo blisko Borowskiej stojący informator. Z opowiadań kilku innych osób (np. p. A. Bylickiego) wynika, że list zawiera prawdę. Zachowanie się Lewickiego wobec Borowskiej miało cechy niemożliwości. Z jednej strony prosił on A. Bylickiego o „ratunek” przed Borowską, z drugiej strony równocześnie zawiadamiał o tem, że klucze do mieszkania leży koło drzwi ukrytych...

Naszym zdaniem nie można bynajmniej wykluczyć możliwości, że krytycznej nocy Lewicki sam wprowadził Borowską do swego mieszkania. Dzienniki doniosły, że słuchana przez komisarza Krakupskiego zeznała, iż umówiła się z nim na południu w jego mieszkaniu o rendez-vous w nocy, że czekała nań w ulicy Wolskiej, względnie Wolskiej, że rozewził się, nie chcąc iść razem przez miasto, a spotkali się koło kościoła św. Marka, poczem razem weszli do domu.

Ze Lewicki Borowską brutalnie traktował, co wynika z opowiadań młodszej Jasińskiej, posługaczki Nawrotovej i in., to nieznego nie dowodzi. Wobec kobiet bowiem Lewicki odznaczał się zawziętą bezwzględnością — a konsekwentny w swem postępowaniu nigdy nie był.

Lewicki, jak zatem możemy przypuścić, wszedł wraz z Borowską do mieszkania. Niechcący padł tam strzał śmiertelny, jak Borowska twierdziła w policyi, na skutek rozmowy, w jej wyrażeniu i krytycznych uwag o nim. Padające strącił Lewicki lampę. Nie stracił odruch przystopu.

Borowska omywała mu głowę mokrym ręcznikiem, potem zadzwoniła do prof. Kadera i do Pogotowia. Jęł się zwały, że nad narażeniem nierzp po kilka minut czekać trzeba na pogotowie, można wykonać sobie, dając Pogotowiu w pół godziny lub w godzinę po strzale dopiero pojawiło się na miejscu.

Uważamy za wręcz wykluczone, aby sprawa miała to polityczne. (Wszystkie kombinacje z okazji aresztowania Sławka są nonsensami). — Gdyby istniała możliwość wydobycia jakichkolwiek listów, kompromitujących Borowską, socjalistę rozprowadzającą znacznymi ilości, byłaby to dla Hacterny wydobyci. Sprawa cała rozgrywa się, według naszego obecnego przekonania, tylko na tle osobistym.

Jeśli ktoś powie, że samobójstwa Lewickiego wytłumaczyć nie można, to odpowiedzieć na to można, że i Borowska do morderstwa nie miała żadnego ważnego powodu. Jeden i drugi czyn pokazuje na razie zarówno nierozumiały, jeden i drugi jest jednak równo możliwy.

Nie przedstawiamy więc sprawy, lecz czekamy na wyniki sądowego śledztwa, które oby rozjaśniły zagadkę tej krwawej nocy.

Według doniesienia „N. Reformy” prof. Rosenblatt, znawca kryminalistyki, miał odpowiedzieć, że — abstrahując od przyznania się, względnie nieprzyznania się Borowskiej, sprawa jej tak stała, że prokuratorzy akt oskarżenia wygotowali musi. Ocenę, czy Borowska jest winną, czy nie, mimo niewypowiedzianą się do zbrodni, wydać już musi lawa przysięgłych.

Państwo Dulscy u fotografa.

(Obrazek z bruku krakowskiego).

Wpadłem wczoraj do fotografa w jakimś interesie, lecz w poczekalni przerosło mnie, bym się chwilę zatrzymał, bo fotograf zdaje mi właśnie grupę familijną z okazji srebrnego wesela rodziców. Ludzie, którzy obchodzą uroczystości srebrnego wesela, zaczęli mi się śmiać, a z rżniętych względów, więc przez nas pół obchodzone drzwi przypatrzyłem się ustawianiu członków rodzinnej grupy, złożonej z kilkunastu osób. W samym środku siedzieli już solenizanci. Oko okrągły, niski, łysy i rumiany sapół ostawicznie, jakby przed chwilą wygramolił się na szóstą piętro. Ona — pani Dulka — pomagała ustawiać piękną grupę i rywała się ciągle z miejscem, aby obejrzeć całość.

Proszę jej, Kundzin, zostaw to panu...

— Ale, mój drogi, nie wtrącaj się do tego. Jak mam zostawić, przecież to dla nas jest przeznaczone, a nie dla tego pana. Dla nas to jest pamiątka na wieki i musi dlatego być porządna. Halka, trzymaj głowę prosto i nie operaj się o Zdzisła, a z tym Stachem to skaramie Boskie, wiesz, mam to otwarte usta, aż ma język cały widać. Zaczni bój na chwilę...

I znowu zajęła swoje miejsce. Fotograf, który tymczasem ustawiał aparat, zbliżył się teraz do grupy.

— To niedobrze, proszę państwa, wypadnie niedługo.

— A mówilam... — przerywa matka.

— Tak jest... Pan będzie łaskaw zamknąć na chwilę usta.

— Ja zamknę — mówi Zdzisł przytulonym w nosie głosem — ale dopiero kiedy pan będzie miał zdjęcie i da mi znak, bo ja teraz przecież muszę oddychać...

— Tak jest — dodaje ojciec — on ma wiesznie zatkany, zabity nos, to się jeszcze uduś.

— A paniulka będzie łaskawa wyjąć paluszek z buzi — mówi fotograf do sześciolatniej wnuczki.

— Już znova trzyma Andzia palec — zrywa się matka — jak ci ten palec odstaje...

— Już się znova znova czepia palec jej Andzi — zabiera głos młoda i przystojna matka Andzi.

— A cześć! trzymaj palec w gbie!

— A gdzież go właściwie ma trzymać, przecież to dziecko jest.

Andzia wybuchła żętelnym płaczem dzieku pokrzywdzonego człowieka.

— Proszę państwa o spokój — mówi fotograf, który znowu wrócił od aparatu — ale pan dobrodziej zdejmi się na trochę dremnie, to oczę panu nie wyjdą... tak... a pani dobrodziejka głę się trzymaj... tak... więcej na prawo... tak...

jeszcze trochę na lewo... tak... teraz proszę o spokój... Znowu źle... Łaskawa pani musi gdzieś podziąć prawą nogę, bo łaskawie wyjdzie obozeczka z trzema rękami i trzema nogami... Proszę panią dobrodziejka nie spać jeszcze chwileczkę... Druga paniulczka z prawej strony, proszę wyjąć paluszek z noska...

Zarezek! pan — woła solenizantka — ale ja muszę jeszcze raa zobaczyć całość, no tak... Ale mój się schował głowę i wyjdzie bez głowy, a potem będzie mówili, że moja córka... Manu czego schowała się łaskuszek w fałdy, wyciągaj go na wierzch i popraw sobie fryzurę nad uchem, bo ci wylazła podkaski...

Wiece proszę państwa — mówi fotograf, gdy pani Kundzia wróciła na swoje miejsce — teraz proszę chwileczkę spokojnie, bo robimy zdjęcie. Tylko te mioty panie raczy na chwileczkę zamknąć usta... A pani dobrodziejka jest zachmurzona, proszę o uśmiech minę... nie tak nieszczęśliwa... no...

— Nie mogę, panie, bo przypominam sobie, że w domu zapomniała zamknąć bieliznę i rozkładam mi szluz wszystko dobrodziejce zamknąć, proszę tam łaskawie obudzić... a panie raczy zamknąć usta...

Uciekam, nie mogę się doczekać fotografa i zdaję mi się, że ta grupa familijna jeszcze ciągle poprawia sobie u fotografa głowy, ręce, nogi, usta, języki i podkaski do włosów.

Naokoło sceny i estrady. Opera lwowska w Krakowie.

Halka, Moniuszki, op. ra narodowa, rozpoczęła swoją nową letnią grę w Krakowie, występując w komplecie odwiecznym i powiększonym nowymi siłami szczególnie w chórze i orkiestrze. U publiczników dyrektorskich zastał p. Stermicz. — Publiczność nie zupełnie dopisała, szczególnie ta „reprezentacyjna”, natomiast miejsca zajmowane zwykle przez najmuzykalniejszą publiczność i młodzież spragnioną muzyki szlachetniejszej szczerze wypełniona, by napoić słuch dwuletniego gościnia twórcy, któremu dziś na soście niemieckim umarzonemu znawcy, nenzel, oraz malujący ich sułt obdawiający niekiedy nawet i... talent. — „Halka”, a z nią cała melopoea Moniuszki, pozostała mimo to zawsze, a przynajmniej na długo jeszcze ukochanym przez naród synonimem narodowej twórczości chętnie słuchanym przez starych i z elokwistością pomawianym przez młodych.

Jako przedstawiciel partii solowych mieliśmy sposobność powitać starych naszych, sympatycznych znajomych, oklaskiwanych już w partych tych z widowni krakowskiego teatru. Jedynie młodociana „Halka”, uroczą przedstawicielką partii tytułowej, pnia Dębicką jest z tego grona najmłodszą. W partii tej sieliszysli się spiewacze te, jeśli się nie myli, debiutująca roku zeszłego w Krakowie. Miłym tedy zabianiem jest skuszać nasz dwuletniego gościa, ustalanie jego upogła, wyrównanie skali oraz zdobyte znaczny sumy doświadczeń technicznych, znamienitych talent nie tylko fizjologicznych, lecz także i intelektualnych. — Sławką fizjognomii pny Dębickiej przedstawia się już dziś niezwykle interesujący, zapowiadając w artystyce śpiewaczkę w przyszłości pierwszorzędą. Po tylu rozmyślności głosowo przeważnie doskonałych, lecz fizycznie niedokładnie nieposłusznych, a nawet brzydych „Halkach”, jakie się widziało i słuchało w ostatnich latach, niezwykle przyniosła się do oświeśnienia wzorzystej rozprawy uroda młodej śpiewaczki, tem bardziej podnosząca urok wiosniany jej talentu śpiewaczo-głosowego, jego uświadów i jego pięknego wzdzięku. Szczególnie momenta liryczne partyl chwytliwie słuchacza, p. Dębicka bowiem, jako sopran liryczny, te strone partyl najlżejszymi wypadkami. W przyszłości, kiedy z wzrostem głosu i w rozwojem doświadczenia aktorskiego znajdą się także i silniejsze akcenty dramatyczne, będzie młoda śpiewaczka „Halka”, jedną z najlepszych.

Jontka śpiewał p. Łowczyński. Kresacę tego sympatycznego artysty mieliśmy sposobność podziwiać już niejednokrotnie. Partye owe pogiębli, dając parę nowych szczegółów w grze w kierunku dramatycznym. Głosowo zadowolony słuchacz, zdobywając oklaski przy otwartej scenie. — Januszem, jak zawsze niedoświadczonym i przewrotnym, był p. Okolski. O kreacji tej już poprzednio na tem miejscu zadowaliliśmy sprawę, zaznaczamy tylko na razie jej doskonałe przeprowadzenie. — Miecznika śpiewał wybornie p. Tarnawski. — Zofia była p. Markówna. — Pp. Paszkowski tudzież Sulkowski byli w swych drobnych partylkach bez zarzutu. — Partya dudacza powinna być bez obładzone czołwiekiem starym lub starym — jest w personal, kilku takich — trudno sobie bowiem wyobrazić „dudacza” (bywa to zwykle dzieło) młodym chłopakiem o dziewczętnym głosie p. Schmidta. — Na szczególną uwagę zasługują chóry, których ka-

dry powiekczono kilku świecymi siłami, a które śpiewały bardzo pięknie, przeprowadzając efekty dynamiczne i utrzymując rytmicznie zdecydowanie — oraz orkiestra, której przewodnik, p. Stermicz, zasłużył na szczerze uznaniu. — Balet wyrwał djarzkość i samowolność w maniere i rozmachem w tanach gdańskich — niezwykle korzystne wrażenie. — Spragnioni tego rodzaju widowisk Krakowiaci oklaskiwali produkcy choreograficzną z pamięcią.

St. Bursa.

Z teatru miejskiego. Repertuar teatru lwowskiego zapowiada na jutro w niedzielę dwa przedstawienia, a mianowicie o wpół do 4-tej po południu molodę „Dzwony z Cornville”, a wieczorem przesłanę opery Moniuszki „Straszny dwór” z goślinym udziałem p. Łowczyńskiego.

W poniedziałek: „Aida” z pnią Solohów w tytułowej partii — Romanus będzie p. Floryński. W wtorek: „Czar Walca” z pnią Młokową w roli Franki. Wo środę znakomite „Opowiadł Hoffmana” z p. Łowczyńskim, we czwartek „Wesoła wdowa” z pnią Młokową, a na piątek premierę sensacyjnej opery Puccini’ego „Madama Butterfly” z udziałem p. Łowczyńskiego. Partye tytułową wykona pól Dębicka. W sobotę opera Holowego „Zydówka”.

Z teatru państwowego. Dział bardzo sympatyczny i zaufany w dziedzinie, pny S. Zdzisłicki, która odgrywa i odbra wybitną rolę „Halki” w operacie „Pieśń walcowa”. Tak banalizacja, jakoteż wesoła operetka ze wazem miar zasługują, stęhy publiczność przedstawienie to licznie zaszczyciła.

W niedzielę po południu 4-tej „Ona i jej mąż”, foras ze śpiewami i tańcami. W niedzielę wieczór wielkie i niedzielnego dzieło Fr. Seyllera „Zbójcy”. Dyrektora i artystę dokładają wszelkich sił, aby ten dramat zawsze wzniosłej potęgi grony trapił, był wykonany wzorowo. „Karol” grał będzie p. J. Rygler, „Franciszka” dyr. E. Rygler, „Amelia” będzie pnia Biskupa. Inne role wykona cały personal męski. Dekoracje i kostumy nowe. W poniedziałek: „Szatan kobieta”, melodramat do pewnego stopnia aktualny i o czasie.

Repertuar opery i operetki lwowskiej.

Wtorek: „Czar walca”.

Środa: „Opowiadł Hoffmana”.

Czwartek: „Wesoła wdowa”.

Piątek: „Madama Butterfly”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Walency żołnierze”.

Sobota: „Zydówka”.

Niedziela pop.: „Posłanie Nr. 6666” (cony zmi-

son).

Niedziela wiecz.: „Fanta”.

Poniedziałek: „Walency żołnierze”.

Wtorek: „Madama Butterfly”.

Środa: „Walency żołnierze”.

Czwartek: „Madama Butterfly”.

Piątek: „Wal

C. Szczurkowski
2 Kraków, **GRODZKA 2** poleca w wielkim wyborze
GRY i ZABAWKI ogrodowe
Piłki nożne (Fottbal), Piłki gumowe,
Rakiety, Krokiety, Nowości! Nowości!
Diaballo — Disballo — Alla.
Ceny niskie. W niedziele i święta zamknięte
Towar doborowy.

